

nada menos que el dinero que pagan las Pymes valencianas por comisiones de cambio de divisas de más que si estuviéramos en la Unión Europea? 39.000 millones de pesetas.

El señor presidente:

Señor presidente.

El señor president del Consell:

Casi la misma la cantidad —acabo, señor presidente—, casi la misma cantidad que se destina este año a inversiones reales. Por lo tanto, el esfuerzo parece innegable. Hay que hacer ese esfuerzo por converger con Maastricht. Y si el esfuerzo tiene que ser tan duro es sencillamente por la herencia de esos señores que ustedes quieren conformar con ellos las mayorías de progreso.

Muchas gracias. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra.*)

El señor president:

Gracies, señor president.

En representació del Grup Parlamentari Nacionaliste Unió Valenciana, te la paraula don Hector Villalba.

El señor Villalba Chirivella:

Gracies, señor president.

Senyor president del Consell...

El señor president:

Senyories, per favor.

El señor Villalba Chirivella:

...el recent debat de política general, Unio Valenciana el va Calificar com a excessivament autocomplaent, perquè va fer voste un dibuix distint de la realitat. Pareixia massa bonic lo que destilava d'aquell discurs, i per això li ferem referència a indicadors econòmics com el producte interior brut, l'inversió estrangera, la taxa d'ocupació i el diferencial de creixement, que no fonamentaven eixa satisfacció que nosaltres veïem que tenia el perill de portar al quietisme i portar a la falta de reivindicació.

En la replicació voste nos va dir: «ya sé que la situación no es buena, pero estamos hoy analizando un año de gobierno en el que comparativamente estamos mejor que antes, pero coincido con su señoría en que la situación no es buena y hay que hacer esfuerzos por mejorarla». Eixos esforços s'han de concretar, señor president del Consell, en mides polítiques i econòmiques, i per això formulem la pregunta: ¿Quines mides polítiques i econòmiques pensa posar en marcha el Consell de la Generalitat per a frenar la situació de declivi en que els últims indicadors econòmics situen a la Comunitat Valenciana?

El señor presidente:

Moltes gracies, señor Villalba.

Senyor president.

El señor president del Consell:

Señor presidente.

Señor Villalba.

Reitero lo dicho en el debate del estado de la Comunidad, la frase que no sé si literal o no pero sí en su sentido ha referido su señoría. Es cierto que no estamos en nuestro mejor momento. Fíjese, mientras haya en esta comunidad una tasa de paro tan todavía elevada como la que tenemos, lógicamente no podemos estar nunca satisfechos. Pero eso no

quiere decir que comparta su apreciación sino todo lo contrario, creo que hemos entrado en un claro periodo de recuperación económica y creo que los indicadores, todos los indicadores económicos, son, en ese sentido, alentadores y positivos. Las previsiones de crecimiento de nuestra producción para al presente y el próximo ejercicio se sitúan en el 2,5 y el 3% respectivamente, y esos valores garantizan la reducción del desempleo; luego ese es un dato sumamente positivo; el sector exportador se está comportando muy bien con un crecimiento favorable; el consumo empieza a animarse; la evolución de la inflación también es positiva, está en la misma tendencia que a nivel nacional, y los tipos de interés van a ayudar a que se dispare el consumo porque están decreciendo.

El problema, por tanto, no es el que usted plantea sino cómo salimos de una mala situación heredada. Ese sería el problema. Y yo creo que el enfoque de este gobierno, del gobierno de España y del gobierno de la Comunidad Valenciana, es un enfoque francamente positivo. Por tanto, yo sí que me ofrezco a luchar porque desde la Comunidad Valenciana, y lo he dicho en algún momento, seamos capaces no sólo ya de liderar España sino de converger con las regiones y los países más prósperos de nuestro continente. Creo que estamos en el buen camino.

El señor presidente:

Gracias, señor presidente.

Señor Villalba.

El señor Villalba Chirivella:

Gracies, señor president.

Senyor Zaplana.

Una cosa es que en el debat de política general voste baixara rapidament a la realitat, pero que ara vullga fugir... No diga que «los indicadores económicos todos son alentadores y positivos» porque, home... «La situación heredada». Si que es de veres que hi ha una situació heretada, i vaig a donar-li senyes i fonts de les senyes, per a que voste despres no vingi i em diga com al senyor Taberner que «las cifras no son ciertas». Mire, en l'any 94, que si que pot entrar dins de la situació d'herencia de que voste acaba de parlar, l'Agencia Tributaria diu que els treballadors valencians tenim uns ingressos mijos de 250.000 pessetes inferiors a la mija de l'Estat i que els nostres pensionistes tenen una mija de 63.000 pessetes menys que la mija de l'Estat espanyol, donant-se la paradoxa que els pensionistes valencians ocupen el lloc que fa sis en la percepció quan son els que fa quatre a l'hora de pagar les seues retencions en 19.429 milions de pessetes. Això podia ser l'herencia. Efectivament, l'Agencia Tributaria diu que en l'any 94 estavem pijor des del punt de vista de retribució salarial i des del punt de vista de percepció de pensions. Pero es que ara, en l'any 95-96, señor Zaplana, no s'enroque voste, reconega que els indicadors econòmics...

Mire, l'informe economic del BBV diu que en renda familiar som la comunitat que fa huit, i hi ha per davant de nosaltres comunitats que tradicionalment es considerava que estaven pijor com la Rioja i com Arago. Des del punt de vista del producte interior brut, estem al 75% de la mija europea; això significa que som una quarta part mes pobres que la mija de la Comunitat Europea, i això es lo que ha motivat a Unio Valenciana tantíssimes voltes, i voste fa un moment parlava de Maastricht, que creem que s'ha incloure el criteri del PIB en Maastricht perquè això sera lo que nos donara la convergència real, perquè el PIB es el que demostra el nivell de riquesa i de qualitat de vida.

L'Inem, en desocupació registrada, senyes oficials. La Comunitat Valenciana en el mes de setembre tenia el 15,10% de taxa de desocupació. La mitjana de l'Estat espanyol estava en el 13,80. No pareix un «dato alentador y positivo».

Senyes del ministeri i de l'Icex de comerç exterior. Les exportacions a Espanya han creixcut un 10,7%. En la Comunitat Valenciana, tradicionalment d'economia exportadora, a soles el 7,10, tres punts menys. I l'IPC vostè sap de sobra que l'inflació ha pujat més en la Comunitat Valenciana que en el restant de l'Estat, lo que nos fa perdre competitivitat exterior.

Senyes d'inversió estrangera. Secretaria d'Estat de Comerç. En el primer trimestre de l'any 96 hem rebut 21.600 milions de pessetes d'inversió. A soles representa el 2,4 de l'inversió estrangera en tot l'Estat espanyol, però hem rebut 21.600 milions respecte a 92.600 que reberem en l'any 95. I el retall en les inversions que s'anuncia en els presuposts, mes o manco justificats, però evidentment el retall en l'inversió pública en infraestructures no pareix que vaja a millorar eixa tendència. La realitat es que en el primer trimestre comparativament del 95 al 96 l'inversió estrangera en la Comunitat Valenciana ha baixat un 76%.

Hi ha uns altres indicadors: transit aereu de passagers, hem baixat l'1,40; consum d'electricitat industrial, hem baixat el 4,20; vivendes iniciades, hem baixat el 25,80. Això son senyes oficials.

Yo no estic dient-li que tinga vostè a soles la culpa, però no em diga que son «alentadores y positivos» perquè no ho son. Lo que volem es incentivar-lo. I mire, lo que mes nos preocupa, independentment de la discussió de sempre si son senyes de l'Inem o son senyes d'Epa, que tota la vida...

El senyor president:

Senyor Villalba.

El senyor Villalba Chirivella:

Acabe en un instant, senyor president.

...Tota la vida el govern s'agarra a l'Inem i tota la vida l'oposició s'agarra a Epa. Senyes de la Conselleria de Treball, estadístiques d'ocupació. En setembre, 3.000 desocupats mes. La taxa de desocupació de la Comunitat Valenciana es superior a la de l'Estat espanyol, el doble que la mitjana europea, i lo que es mes preocupant, la taxa de desocupació juvenil, el 50%.

Senyor president, lo que hem d'intentar des del govern es que, ya que els presuposts de l'Estat no pareix que vagen a favorir el canvi d'esta tendència, aplique's vostè perquè els presuposts de la Generalitat siguen capaços que canvien estos indicadors economics, perquè en definitiva, si canvien els indicadors canviarà la situació economica de la Comunitat Valenciana, que nosatres seguim pensant que no es bona i que es millorable.

Gracies, senyor president.

El senyor president:

Gracies, senyor Villalba.

Senyor president.

El senyor president del Consell:

Señor presidente.

Señor Villalba.

Parte de su intervención no la repetiré pero la hago mía. Coincido plenamente con su señoría. Es decir, cuando nos comparamos con el conjunto o con la media de España o con otras regiones europeas, naturalmente estamos muy por debajo. Es la situación que tenemos que corregir en el fu-

turo, y estoy perfectamente de acuerdo. Esa es una situación que provocó precisamente que los ciudadanos de esta comunidad a su grupo parlamentario y al mío nos pidieran que conformáramos una alternativa de gobierno para poder salir de esa situación. Esa situación es real, (*remors*) es real y está así planteada. Pero el problema, si me lo permite su señoría, no es comparar esas cifras con la media de España o con la de Europa, con lo que estamos completamente de acuerdo, sino es dónde estábamos y dónde estamos, cómo han evolucionado esos indicadores económicos desde que accedimos al gobierno hasta este momento, y es lo que a mí me lleva a estar optimista y esperanzador de cara al futuro.

Mire. Su señoría sabe que hemos sentado bases para que esa recuperación pueda ser efectiva. El pacto por el empleo es una evidencia. Efectivamente, los presupuestos, no ya tanto los del ejercicio anterior, muy heredados, como los de este, sí que ponen de manifiesto o sientan las bases para que esa recuperación se pueda producir en el marco competencial que tiene la Comunidad Valenciana.

Pero yo tengo que entrar también en las cifras para que su señoría conozca perfectamente en qué baso mis manifestaciones. Nuestra reducción del desempleo supera en este período a la que se ha producido en el resto de España. Puede ser que los indicadores en algún caso sigan siendo superiores o inferiores, con carácter siempre negativo, a los de la media de España, pero en cualquier caso la evolución ha sido más positiva que la de la media de España.

Mire, el paro. En septiembre del 96 representaba la Comunidad Valenciana un 11,27, mientras que en septiembre del 95, un año antes, era del 11,38, luego vamos reduciendo. A mí me gustaría que fuéramos más deprisa, pero vamos reduciendo.

El número de colocaciones —es cierto que es una cifra del Inem pero está ahí— es de cerca de 75.000 en el último mes de julio, que son los últimos datos que tenemos. Luego hemos conseguido aumentar un 7,1% sobre julio del año anterior.

Entre agosto del 95 y julio del 96, las exportaciones han crecido a un ritmo del 14%, y las importaciones del 9,5%. La tasa de cobertura de las exportaciones por las importaciones durante los siete primeros meses, que son los datos de que disponemos, del ejercicio del 96, ha avanzado en la Comunidad Valenciana en 5,4 puntos, mientras que en el resto de España, según una fuente fiable, la Dirección General de Aduanas, ha avanzado solamente en 2,8 puntos.

La inflación, ya le he dicho a su señoría que es prácticamente idéntica en los últimos doce meses a la de la media española, situándose en el 3,7%, y la variación del IPC también es idéntica a la de la media de España.

Luego estamos dinamizando la actividad económica en nuestra comunidad en un margen de tiempo muy corto como el que llevamos al frente de las responsabilidades del gobierno. Hemos iniciado, señoría, el proceso de recuperación de forma evidente, porque no hay un solo dato que sea claramente negativo en todo este período de tiempo. Luego yo creo que estamos en el buen camino. Si a eso añadimos, como le decía antes, que el consumo se tiene que reactivar porque bajan los tipos de interés y, por tanto, aumenta la disponibilidad financiera de las familias y de las empresas, eso hace aventurar que la economía tiene, necesariamente, que crecer.

Y hay algo mucho más importante, señor Villalba. Hay confianza en la sociedad y no hay resignación. Yo me atrevería a decir que hay alegría en la sociedad valenciana por un futuro esperanzador. Y le voy a dar algunos datos, si se quiere más técnicos, pero todos de carácter positivo.

El consumo de energía eléctrica industrial...

El senyor president:

Señor presidente.

El senyor president del Consell:

...ha subido en agosto un 8,7%; las pernoctaciones hoteleras, un 3,3; el transporte aéreo de pasajeros, un 6; los proyectos de visados de viviendas, un 56,7; los trabajadores en el régimen autónomo de Seguridad Social, un 1,4%; los trabajadores en régimen general de la Seguridad Social, un 1,9%; la inversión acumulada en el sector industrial, un 10,1%; la matriculación de turismos...

Podría seguir, señoría, pero no hay un solo dato negativo. Luego yo creo que este gobierno, al margen de esas estrategias que nos hacen estar discutiendo todos los días sobre cuántos recursos vamos a destinar a la Universidad de Elche, que es lo único que puede decir la oposición, está ocupándose de cosas serias y de sacar la economía...

El senyor president:

Señor presidente.

El senyor president del Consell:

...y los intereses ciudadanos adelante.
Muchas gracias, señor presidente.

El senyor president:

Gracias, senyor president.

Senyories, per un problema de transport, el diputat que hauria de defendre el punt deu de l'orde del dia, la mocio del Grup Parlamentari Esquerra Unida, anem a passar-lo... (Remors.) ¿No? ¿No el passem? Anem a vore. (Remors.)

El senyor Taberner i Ferrer:

Gràcies, senyor president.

Recordar-li al senyor president que li havia comunicat eixe fet però que no es referia al punt número deu sinó al punt número onze, que és el que defensarà el diputat Pasqual Mollà.

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

D'acort.

Senyories, el punt numero 11, els demane permis per a retardar-lo i passarém del 10 al 12, fins que immediatament aplegue el diputat que el col·locarém en l'orde del dia.

Llavors, passem al punt numero 10, i ja en esta chiqueta interrupcio aprofite per a recordar als senyors sindicats que tenim una reunió en la presidència a la una, que a les cinc i mija de la vesprada està la reunió de govern d'interior, sindicats i Taula, i que a continuació es reunirà la Taula.

Passem al punt numero 10 de l'orde del dia.

Senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Una qüestió d'ordre, senyor president.

La seua senyoria diu que demana autorització a la Cambra per a fer eixe canvi en l'orde del dia, però clar, no ens dona lloc a què la Cambra diem el que pensem al respecte. Pensa que el meditar si ens sembla bé o no ja és suficient per a recolzar-lo.

Jo vull deixar constància de què el Grup Parlamentari Popular no posarà cap inconvenient en eixa alteració de l'orde del dia, però que s'entenga com una situació normal pròpia, unes vegades dels grups parlamentaris i altres vegades del govern, i necessària. I, igual que nosaltres ho enten-

nem, els grups, quan es plantege, perquè l'agenda del govern no possibilita que es faça d'una altra manera, que ho entengueren també.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor Maluenda.

Normalment la bona voluntat de ses senyories ha fet que quan s'ha suscitat este tema s'haja passat, d'ahi que yo haja anat en esta rapidesa, pero no obstant això, sa senyoria naturalment en qualsevol moment pot demanar la paraula i esta presidència li la concedirà.

Passem al punt 10 de l'orde del dia: mocio subsegüent a l'interpel·lació a la conselleria de Cultura, Educació i Ciència presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

En representació, te la paraula l'il·lustre diputat, senyor Ribó.

Mocío subsegüent a la interpel·lació a la consellera de Cultura, Educació i Ciència sobre escoles infantils**El senyor Ribó i Canut:**

Gràcies, senyor president.

La moció que es presenta avui és conseqüència d'una interpel·lació que es va fer ja fa prou mesos, i per tant començaré, com a conseqüència d'açò, a donar lectura a la mateixa perquè pense que el seu debat pot ser que estiga oblidat per aquestes Corts.

La moció es refereix a escoles infantils i diu el següent:

«Les Corts Valencianes insten al govern de la Generalitat a: incrementar el nombre de centres de la xarxa pública de 0 a 3 anys, d'acord amb la demanda; crear noves unitats de 3 anys en la xarxa pública, amb un compromís mínim de 350 unitats per any, fins que es complete l'oferta en tots els centres d'ensenyament infantil i primari; habilitar línies de crèdit per finançar prioritàriament les escoles municipals i les escoles infantils que corresponguen a iniciatives de treball associat, cooperatives, SAL, etcètera, sense ànim de lucre i, per últim, accelerar l'aplicació al País Valencià del Decret 1004/91 de transformació i homologació de les actuals guarderies en centres d'educació infantil.»

Deia que la moció que es presenta avui és conseqüència d'una interpel·lació que es va fer a la consellera d'educació, si no recorde malament, la primera interpel·lació a la qual va donar resposta l'actual consellera, respecte a la política d'escoles infantils. En aquell moment manifestàvem la preocupació del nostre grup per una sèrie d'aspectes relacionats amb les escoles infantils.

La primera d'elles era la concepció. Nosaltres estàvem preocupats perquè les escoles infantils encara mantenen en molts llocs del País Valencià el concepte de guarderia, o, dient-ho més durament, el d'aparcament de xiquets, sense cap plantejament educatiu.

La segona, per una preocupació a nivell pressupostari. En els pressupostos de l'any 96 estava dedicada l'astronòmica xifra de 0 pessetes per a l'educació infantil, per a la subvenció de les mateixes, i la cosa era tan escandalosa que va haver de ser rectificadada posteriorment mitjançant una línia de crèdit de 175 milions per part de la conselleria.

El tercer aspecte que ens preocupava, i ens continua preocupant, era el debat al voltant del caràcter públic o privat de l'educació infantil. Per quin motiu? Perquè en aquests moments hi ha dues línies fonamentals: el públic, que és un